

Neviim (prophètes) - Ézéchiel

Chapter 36

- 36,1 ואמה בן-אדם, הנבא אל-הרי ישראל; ואמרתי--הרי ישראל, שמעו דבר-יהוה.
- 36,2 כה אמר אדני יהוה, יען אמר האויב עליכם האח; ובמות עולם, למוכשה היתה לנו.
- 36,3 לכן הנבא ואמרתי, כה אמר אדני יהוה: יען ציען שמות ושאר אתכם מסביב, להיותכם מוכשה לשארית הגוים, ומעלו על-שפת לשון, ודבת-עם.
- 36,4 לכן הרי ישראל, שמעו דבר-אדני יהוה: כה אמר אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות, ולקרבות השממות ולערים הנעזבות, אשר היו לבז וללעג, לשארית הגוים אשר מסביב.
- 36,5 לכן, כה אמר אדני יהוה, אם לא באש קנאתי דברתי על-שארית הגוים, ועל-אדום כלא: אשר נתנו את-ארצי להם למוכשה בשמחת כל-לבב, בשאט נפש--למען מגרשה, לבז.
- 36,6 לכן, הנבא על-אדמת ישראל; ואמרתי להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות כה-אמר אדני יהוה, הגני בקנאתי ובחמתי דברתי, יען כלמת גוים, גשאתם.
- 36,7 לכן, כה אמר אדני יהוה, אני, בשאתי את-ידי: אם-לא הגוים אשר לכם מסביב, המה כלמתם ישאו.
- 36,8 ואתם הרי ישראל, ענפכם תתנו, ופרקים תשא, לעמי ישראל: כי קרבו, לבוא.
- 36,9 כי, הגני אליכם; ופניתי אליכם, ונעבדתם ונזרעתם.
- 36,10 והרביתי עליכם אדם, כל-בית ישראל כלה; ונשבו, הערים, והקרבות, תבנינה.
- 36,11 והרביתי עליכם אדם ובהמה, ורבו ופרו; והושבתי אתכם כקדמותיכם, והיטבתי מראשתיכם, וידעתם, כי-אני יהוה.
- 36,12 והולכתי עליכם אדם את-עמי ישראל, וירשון, ופיית להם, לנחלה; ולא-תוסף עוד, לשכלם. {ס}
- 36,13 כה אמר, אדני יהוה, יען אמרים לכם, אכלת אדם אתי (את); ומשכלת גויך (גוייך), היית.
- 36,14 לכן, אדם לא-תאכלי עוד, וגויך (וגוייך), לא תכשלי- (תשכלי-) עוד--גאם, אדני יהוה.
- 36,15 ולא-אשמיע אליך עוד כלמת הגוים, וחרפת עמים לא תשאי-עוד; וגויך (וגוייך) לא-תכשלי עוד, גאם אדני יהוה. {פ}
- 36,16 יהי דבר-יהוה, אלי לאמר.
- 36,17 בן-אדם, בית ישראל יושבים על-אדמתם, ויטמאו אותה, בדרכם ובעלילותם: כטמאת, הנדה, היתה דרכם, לפני.
- 36,18 ואשפך חמתי עליהם, על-הדם אשר-שפכו על-הארץ; ויבגוליהם, טמאוה.
- 36,19 ואפיץ אתם בגוים, ויזרו בארצות: בדרכם ובעלילותם, שפטתם.
- 36,20 ויבוא, אל-הגוים אשר-באו שם, ויחללו, את-שם קדשי--באמר להם עם-יהוה אלה, זמארו ויצאו.
- 36,21 ואחמל, על-שם קדשי, אשר חללהו בית ישראל, בגוים אשר-באו שמה. {פ}
- 36,22 לכן אמר לבית-ישראל, כה אמר אדני יהוה, לא למענכם אני עשה, בית ישראל: כי אם-לשם קדשי אשר חללתם, בגוים אשר-באתם שם.
- 36,23 וקדשתי את-שמי הגדול, המחלל בגוים, אשר חללתם, בתוכם; וידעו הגוים כי-אני יהוה, גאם אדני יהוה, בהקדשי בכם, לעיניהם.
- 36,24 ולקחתי אתכם מן-הגוים, וקבצתי אתכם מכל-הארצות; והבאתי אתכם, אל-אדמתכם.
- 36,25 ונרקתי עליכם מים טהורים, וטהרתם: מכל טמאותיכם ומכל-גלוליכם, אטהר אתכם.
- 36,26 ונתתי לכם לב חדש, ורוח חדשה אתן בקרבכם; והסרתי את-לב האבן, מבשרכם, ונתתי לכם, לב בשר.
- 36,27 ואת-רוחי, אתן בקרבכם; ועשיתי, את אשר-בחקי תלכו, ומשפטי תשמרו, ועשיתם.
- 36,28 וישבתם בארץ, אשר נתתי לאבותיכם; והייתם לי, לעם, ואנכי, אהיה לכם לאלהים.
- 36,29 והושעתי אתכם, מכל טמאותיכם; וקראתי אל-הדגן והרביתי אתו, ולא-אתן עליכם רעב.

- 36,30 והרביתי את-פרי העץ, ותנובת השדה: למען, אשר לא תקחו עוד חרפת רעב--בגנים.
- 36,31 וזכרתם את-דרכיכם הרעים, ומעלליכם אשר לא-טובים; ונקטתם, בפניכם, על עונותיכם, ועל תועבותיכם.
- 36,32 לא למענכם אני-עשה, וגם אדני יהוה--יודע, לכם: בושו והקלמו מדרכיכם, בית ישראל. {ס}
- 36,33 כה אמר, אדני יהוה, ביום טהרי אתכם, מכל עונותיכם--והושבתי, את-הערים, וגבנו, החרבות.
- 36,34 והארץ הגשמה, תעבד, תחת אשר היתה שממה, לעיני כל-עובר.
- 36,35 ואמרו, הארץ הלזו הגשמה, היתה, כגן-עדן; והערים החרבות והגשמות והנהרסות, בצורות ישובו.
- 36,36 וידעו הגוים, אשר ישארו סביבותיכם, כי אני יהוה בניתי הנהרסות, בטעתי הגשמה: אני יהוה, דברתי ועשיתי. {ס}
- 36,37 כה אמר, אדני יהוה, עוד זאת אדרש לבית-ישראל, לעשות להם: ארבה אתם כצאן, אדם.
- 36,38 כצאן קדשים, כצאן ירושלם במועדיה--כן תהיינה הערים החרבות, מלאות צאן אדם; וידעו, כי-אני יהוה. {פ}